

ство то на покаяніе то, като е приималъ исповѣданіе на грѣхове тѣ отъ оныя, кои то сж приходжали кѣмъ Него да ся кръстятъ. Наконецъ Самъ Іисусъ Христосъ, на кого то Богъ Отецъ е далъ всякъж власть на небе то и на землѣж тж (Мате. гл. 28. ст. 18). и прѣдалъ всичкый тѣ сждѣ (Іоан. гл. 5. ст. 22), облакалъ е и Апостолы тѣ съсъ тѣжж чрѣзвычайнѣж власть и право на духовный тѣ сждѣ; *щото врьжете на землѣж тж, вьрзано ще бжде и на небо то: и щото развьржете на землѣж тж, развьрзано ще бжде и на небо то.* (Мате. гл. 18. ст. 18). *Какъ то мя прати Отецъ, и азъ вы пращамъ: и като рѣче това, духнѣж и рѣче имъ: примѣте духъ Святъ. На кои то простите грѣхове тѣ, ще имъ ся простятъ, а на кои то задръжите, ще ся задрѣжатъ.* (Іоан. гл. 20. ст. 22 и 23). Апостоли тѣ всегда сж ся ползували съсъ такъво право, и употреблявали сж въ дѣло таинство то на Покаяніе то. Така въ книгѣж тж на Дѣянїя та ся говори, че мнозина отъ оныя, кои то бѣхж повѣрували, дохождахж, та ся исповѣдувахж и исказувахж дѣла та си (Дѣян. гл. 19. ст. 18). Апостолъ Іоаннъ говори: *Ако исповѣдуваме грѣхове тѣ наши, (Богъ) е вѣренъ и праведенъ да ни прости грѣхове тѣ, и да ны очисти отъ всякакъж неправдъ.* (Іоан. гл. 1. ст. 9).

ВИДИМА ТА ПРИНАДЛЕЖНОСТЬ.

Видимѣж тж, сирѣчь подлежащѣж тж на чувства та принадлежнотѣ на това таинство съставляватъ: